

Onik ekin guztiak itsas uraren ekinaletako dantzan ziren beti egiten, orain burukadaka zala, biurrien... eta egune amaitzerakoan iola lo egin bear ebien marraga baten barruen edoietik eskegita saguzar bat legez eta siguka.

Onek gauzok orrelan zirela arek mutil koittaduak jan ezda, indargatuz gaisotuta il egin zirean banan banan itsasoak iruntziala eta euren burudun zana lotu zan danetik bizirik, makailu erre urdi gazi gardemutan mamelu-zaarrak eta asmien azal koxkorak jan bear izan arren, urgeza geldiak edanda, ta ardi-korotzezko alakoak ez besterik egiten ebazalarik.

Mutil orrek artun eban itxurea ikustekoa izan ei zan: soineko erropa zaarrak salgan ta tarratadak alan edo olan ipingiz adobatuaz, buruko uletza motxotaz batunda ta loien-loiez bartzetan, orpoz da bernutzik..., arek euki ei eban bai euki bere bizizturen baten jasa!

Olakoetan urte mordo bat emon eta gero azkian itxita Ameriketan lurreratu zan beren bizimodua barritzen,

berenetik biziaz “Ogi gogorrari agin zorrotza eginda”, zertaz asi zala uzte dozue, lagunok...?

Baeda, itsasontzietako tresnakin artu emonek eukazan orniduraz, eta bere izardiz egin eban zorriegaz aurrerantzian apurren bat nasei bizi al izateko, erri ta aitamen min zala, onen etxeruntza osteratu zan soineko zuri jantziak, jipi-japazko kapelaz eta urregorritzko eraztunakaz apainduta, pipeari tengeka inork ez ezagutu ebala eta gurasoen bizi-lekuan aurkestzerakoan negar baten eta beleunbiko parkaske besarkatu ei zitudan danak.

Arrezkeroz beragaitik aukezan diru-zorrak kittutuz eta berak jasoriko neke-minek ta atzekabeak baita ikusitako gorriak eta baltzak, elorriek eta iztu-larriak eta beren laguntzarren pena aundizko agoline alboerrietan zabalduz, eta beren errikoen adiskidetasuna irabaziz, etxezulo bat biurtu zala ziñoen baten batzuk. “DIABRUA ERE BEREN ZENTZUNERA ETORRI EIZAN ZAARTZARROAN”.

Alberto Narbaiza Etxeandia

AGURRA

Mungia eder, itz egidazu
seme argitsuen bidez,
Mentxaka eta Zameza gizon
jakintsuaren eskarrez,
seme jatorrak izan zenduzan
zeure ederraren omenez,
gora ta gora esan bear dot
gizon orrei dei egiñez

Mentxaka jauna agurgarria
Mungiar giza semea,
Bizkai, Gipuzku ta Arabarren
abade danen maisua,
egiz, egia zabaltzen zendun
Jainkozko irakatsia,
Euskalerriko giza semeak
lor্তু egien argia.

Jakituria berez da eder
irakurgai orrietan,
baiña erritar seme argiak
urretzen dabe itzetan,
Mentxaka eta Zameza jaunak

gora zaitue benetan,
mundu baltzari argi egiñaz
bizitzako urtietan.

Mungiar seme Zameza jauna
goi argiagaz beterik,
maisutza on bat egin zenduan
munduari itz eginik,
Erroman bertan jarri zinduzen
maisua nagusi eginik,
mundu guztira argi zabaltzen
Mungiar seme izanik.

Iñoiz ez ziran geldi geratu
jakituriaren aurrez,
euren almenak agintzen eutsen
lana eitera indarrez,
gizadi onek izan egian
laguntza argitasunez,
bizitza zurra moldatuteko
bizitzearen omenez.

Paulin